

[Lynnerup Nielsen.]

for arbejds- og socialministeren på 28 mill. kr., som ikke alene skal tilflyde arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, men også andre vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser, kan mit parti tiltræde i princippet.

Vi mener, at der må ydes et tilskud til arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse. Det er jo ikke kassens medlemmer, der er skyld i, at ledigheden har været så stor, og det må derfor være naturligt, at staten nu træder til og hjælper arbejdsmændene ud af deres økonomiske vanskeligheder; men et statstilskud på 28 mill. kr. er jo langt fra tilstrækkeligt til at dække det underskud i arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, der er fremkommet på grund af den store arbejdsløshed. Som det fremgik af de oplysninger, den højtærede socialminister gav, har arbejdsmændene måttet ty til et beløb svarende til 2 gange 25 mill. kr. Den højtærede socialminister havde også sine tvivl, idet han mente, at det meget vel kunne ske, at arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse efter april kom ud for likviditetsvanskeligheder.

Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge den ærede ordfører for forslagsstillerne, på hvilken måde han tænker sig de øvrige midler til arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse tilvejebragt. Faktum er, at de skal fremskaffes på en eller anden måde, for at kassen kan klare dagen og vejen. Det ærede medlem ved, at der tilbage står et underskud på vel 25—30 mill. kr., selvom hans forslag skulle blive vedtaget i dette høje ting, og de skal skaffes på en eller anden måde. Det ærede medlem har selv sagt i sin fremsættelsestale og også her ved første behandling, at det er urimeligt, at arbejdsmændene skal bære byrden ved en arbejdsløshed, som de selv er uden skyld i, og det kan jeg ganske slutte mig til, det kan arbejdsmændene ikke være tjent med. Så meget mærkeligere forekommer det mig da, at det ærede medlem kun foreslår halvdelen af det beløb, som er nødvendigt for at klare underskuddet. Såfremt det foreslåede beløb, 28 mill. kr., ikke forhøjes til det dobbelte, vil arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse begynde det nye år med et underskud. Dette underskud må dækkes, så der ikke bliver tale om ekstra kontingenter for arbejdsmændene, der i forvejen har taget byrderne ved den arbejdsløshed, som mere

end $\frac{1}{3}$ af dette forbunds medlemmer har været udsat for. Jeg og mit parti har altså den opfattelse, at det, der foreslås, langt fra er tilstrækkeligt. Ydes der ikke et større statstilskud end det foreslåede, er der ingen anden mulighed for arbejdsmændene end at gå til yderligere kontingentforhøjelse. Det er også rigtigt, som det blev sagt af ordføreren for forslagsstillerne, at det er ikke understøttelse, arbejdsmændene kræver, det er arbejde, det er så sandt, som det er sagt, men selvom arbejdsmændene skulle være heldige at få arbejde — det er jo foråret og sommeren, der stunder til, hvor flere skulle kunne komme i arbejde —, så står uomstrideligt et underskud tilbage, og dette underskud, som er fremkommet ved en forkert økonomisk politik, går ud over arbejdsmændene. Det bør de forskånes for, og derfor bør det også være staten, der tager de udgifter, som er forbundet med den store arbejdsløshed, som netop arbejdsmandsforbundet har været udsat for.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til det, det ærede medlem hr. Wiggo Larsen fremførte. Jeg mener, det vil være nyttigt, at man fra det offentlige side har lov til, ja, jeg mener endog har pligt til at tale med om, hvorledes denne sag skal ordnes, men det er der vel heller ikke nogen der har noget imod. Jeg vil gerne erindre om, at stillingen er den, at det offentlige yder 135 mill. kr. til de kontingenter, som medlemmerne betaler, og som beløber sig til lidt over 90 mill. kr. Den formue, der står bag kasserne, er vel ca. 300 mill. kr. i dag, og hvis man forsøger at gøre op, hvor meget af denne reserve statstilskuddene har bidraget med, så vil man se, at det beløber sig til ca. 125 mill. kr., og på den baggrund er sikkert alle enige i at dette høje ting med god ret kan gøre sine synspunkter gældende i sagen.

Under denne drøftelse, som jeg naturligvis tillægger megen betydning på baggrund af den måde, hvorpå det ærede medlem hr. Wiggo Larsen har lagt beskæftigelsesspørgsmålet op, vil jeg gerne, for at det ikke skal være usagt ved denne lejlighed, understrege, at det, der blev sagt på arbejdsmændenes kongres, var, at det overlades til den kommende hovedledelse for kassen at forsøge,